בזאת יבא אהרן אל הקדש · במשנה טהורה · ובנשמה ברורה · ומעשי כשורה · לכבוד ה
האל הגדול הגבור והנורא · והוא יסוד מורא · וחכמה ומאורה · ונזר ועטרה · ליודעיה ומכי
ריה · וכל ערום יעשה בדעת · ויהיה עין רואה ואוזן שומעת · ונפש חכמה לדעת · כי
היא הנעלה והנקיה · ועד כסא הכבוד מגעת · ואין מחייה ומונעת · אותה כי היא יודעת
מוצאה ומובאה … · ואיזה מקום מושבה · כי הבת השבבה · אשר לא טהרה
בדד תשב … · ולראות אותם יום הבא · כי מחוץ למחנה מושבה · כל ימי נגע בה ·· ואם
טהרה ומדותיה שבה · לא יאמר לה עזובה · המשכילים יזהירו · כזוהר הרקיע יזהירו ··
ואל מול פני המנורה יאירו · ומהם ככוכבים · … · והיו הכרובים פורשים כנ
כנפים למעלה · ואותם לא ישבו כלה · כי עולים במסילה · ישרה … ·· … תלויה
ובכל שדי נסתרים · יעלו אחר כנשרים · ויכנסו לחדרי חדרים ·· ואלה הדברים · יעשו
המורים ·· ויבינו בינה ·· והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה ·· כי הנפש החכמה תחייה
בעליה … ·· והיא יודעת ומקווה ·· והנפש … אורחה … השווייה ··
כי … השכל הנבחר ·· ויש שוטים … ·· ורוח הטהרה ·· … גם … בעבור הרעיוה ··
ומי … דוחה התורה ·· וכל שוכב עם טמאה ·· … ולא ידע ואשם ·· שב
… שהוא משיב הרוח ומוריד הגשם ·· אל … · בקול ענות חלושה ·· ואיה
הקדושה ·· הרוח אשר לבשה את … ·· וגם חופשה לא נתן לה ·· כי מאשר
… הולך לרות ·· גם הנפש החוטאת היא תמות ·· ואשרי האיש ההולך בתמימות ··
בלי … ודמות ·· יכיר את בוראו ·· אשר … ·· וידעו אנשי אמונה ·· כי זאת האמונה ··
כי לא ראיתם כל תמונה ·· ולא תתורו אחרי עיניכם ·· והשמרו לכם ·· שערי … בלבבכם ··
אולי יקרה ה' האלהים לקראתכם ·· וירא כבוד ה' אליכם ·· ואז תבינו הודו ·· כי אין עוד
… ·· ואיה מקום כבודו ·· ויספרו הודו ·· בכל יום … ·· וזה לכם האות ··
והנה עיניכם רואות ·· כי האלהים צבאות ·· עושה גדולות ·· עד אין חקר ונפלאות ·· וכסיל
לא יבין את זאת ·· והנה … ·· … ·· ולא כמו ראות עיני ·· כי אם
כאשר הורונו נביאי · כי זה השער לה' ·· צדיקים יבואו בו ·· ויכירו … ·· ואחי
יתן אל לבו ·· כי ה' האלהים ·· גבוה על כל גבוהים ·· ומושב יקרו בשמים ממעל ·· ויהי
אלהים עזרו ויעל ·· כי חכמי … ·· והיודע דעת עליון ·· יכיר כי הוא ראשון לראש
לראשונים ·· ואחרון לאחרונים ·· … ·· וראש לכל ההון ·· ואין לו שני
ולא … ·· ולא … ·· … ·· וידו … ·· …
נעלמה ·· אך לא … ·· ואך היא אומרת אין … ·· אך אני
איש אנשי און … ·· השואלים איך … ·· … ·· … הנה
… ·· לכן שאינו יודע לשאול את פתח לו ·· השומר … עם נפש כי …
החוטא ·· לשאל מה למעלה מה למטה ·· אך וידעת היום ·· כי הוא נורא ואיום ·· והוא
נוכח ונסתר ·· … ·· וכן … רום ותחת … ·· ולכן …
השומים … הארץ ·· היודעו ומכירו ·· כפירושו ומזכירו ·· יתקן לו נקי …

וכבוד השם הנסתר רבו״ ואילו הארבע אותיות״ לשם הנכבד הם ראוית״ כי ארבע כתרים הן״
וכתר שם טוב עולה על גביהן״ ואני פלוני אלמוני עתה אולי לדרוש לתור ולדעת כאשר [illegible]״
שכלי סוד הגדול והנכבד למען אתן עוז לאלהי ואדע לפני מי אני עומד כמו שאמר דוד המלך
שויתי יי׳ לנגדי תמיד ולמד שצריך אדם לדעת את יי׳ אלהיו. כי גדול יי׳ ומהולל מאד
ולגדולתו אין חקר. [illegible] שויתי אותו שם גדול משאר שמותיו. וכן אמר יתרו עתה
ידעתי כי גדול יי׳ מכל האלהים. וכן [illegible] לך יי׳ הגדולה והגבורה וגו׳ וכן כשאמר משה רבינו
ע״ה בשם יי׳ עשה כל המופתים. כי [illegible] סודו. וזהו שאמר לא נודעתי להם כי סוד השם
על כן ראוי לכל יראי השם להבין סודו״ שנ׳ סוד יי׳ ליראיו וגם אמרו כשאתה מתפלל
דע לפני מי אתה עומד. ואין אדם רשאי לראות לו שום [illegible] ואולי [illegible]
ולכן יכוין למו לשם הנכבד שהוא יהו״ה כמו שאמ׳ שויתי יי׳ לנגדי ~~תמיד~~ תמיד וכל
העושה זאת אשריו ואשרי חלקו כי בהכרת [illegible] יהיה אהוב למעלה ונחמד למטה. וכן
אמ׳ דוד המלך ע״ה אברכה את יי׳ בכל עת תמיד. וכן אמ׳ ברוך ה׳ [illegible] נפשי וגו׳ וכן אמ׳
גדלו [illegible] ליי׳ אתי. וכן דרשתי את יי׳ הזכיר את שמו כל פקודים הללו כנגד ד׳ אותיות
[illegible] השם. [illegible] לדעת בחר [illegible] בהם על [illegible] לפרש כתר שם
טוב הזה. יהי שם יי׳ מבורך מעתה ועד עולם״ והוא סוד הנעלם״ אכן ליראיו גלה
סודו״ והם מספרים ייחודו״ כי אין עוד מלבדו״ ומריך את שם כבודו״ המעיד כי אין
בלעדו ואין אחר זולתו״ ובושו [illegible] פעולתו״ ואת הכל עשה יפה בעתו״ לא ייגע ולא ייעף
ואין חקר לתבונתו״ ואין שיעור לחזות [illegible]״ ועין לא ראתה אלהים זולתו וכל הלבבות
נלאו לדעת כבוד סתר מעלתו״ בחכמה יסד ארץ וכונן שמים בתבונתו״ ומתגבר בחסד
ולא [illegible] סגיא כח גבורתו״ ומרומם בפי כל ואף השמים מספרים כבודו ומעשה
ידיו ומתפאר ומגיד תפארתו״ הגבור לנסו נפלאים וממשלתו״ הוד והדר לפניו עוז וחדוה
במקומו גדולתו״ והוא יתברך יסוד ברוך שם כבוד מלכותו״ הנעתר בד׳ כתרים״ ומפורש
בפי טהורים״ כמתוב רננו צדיקים ביי׳ לישרים נאוה תהלה. וכן דוד המלך רצה לדעת
ידיעת הבורא לורה בחר בכבוד שמו של ד׳ אותיות יותר מבשם אחר כי׳ תתהלל נפשי ו
ולהוכן נפרש וכן נראה שאין אדם יכול לעבוד עבודה שלימה אם לא יכיר הבורא שיאמר
דע את אלהי אביך ועבדהו״ על כן מלאני לבי לדרוש ולתור מישר אולי ישר בעיני האלהי׳
ואדעה ידיעת אלהותו כדי לעבוד עבודתו בלבב שלם. וזה לעולם שמו הנכתב ביו״ד ה״א ובורא
באותו דליתא וכו בורא עליונים ותחתונים של כי ביה יי׳ צור עולמים. ומכאן שברא הקב״ה
את עולמו העולם הזה והעולם הבא. ביה שעולם הזה בה״י עולם הבא ביו״ד״ ונעם המפורש
באלפא ביתא דרעקיב ולכן מוכיח הכתו׳ שאת השמים ואת הארץ בהבראם בה״ בראם ולהוכן
ומפרש איך בראו. ויה׳ אומר שהוא חצי שם של ד׳ אותיות ומ״מ שם שלם הוא ושם בעולמו
עולה כן כשם של ד׳ אותיות. וזהו שאמר הכתו׳ כי ביה יי׳ צור עולמים פי׳ יה כמו יי׳ כמו
וד׳ אותיות הללו ברא עולמות כי העולם שיש בו גן עדן ברא ביו״ד העולם הזה בה״י ובו׳—

והה״יבין יבין שהעולם כ העליון הוא עדן ומדור החיים לצדיקים גמורים ומן
שהוא יורד לעולמינו מקום השגת נפשות בינוניות ועולם השפל שהוא לגופים ומתאי
ונבדלים ומן המלאכות כולם נבראו בה״י עליון אבל אותנו ושפל כולם בה״י בראם לשון
רבים כי בנשימות ה״י הנאמרת בלא יגיעה ועמל ולא משאר אותיות שנאמר שיש אותו ת
רוחניות אין כאן ומלה שלימה בלשון יהוה כי אם בה״י לבדה וה״י כמו יהי כמו ג״א לו
לכם זרע זהו שאמ׳ הכתוב יהי אור · יהי רקיע וזהו ה״י שהוא ומיצאת בנשימה בלבד
ובה׳ וברוח פיו כל צבאם וכשאמ׳ יהי אור · זה אור העליון שהוא ככור נברא והאיצלות
ומעלתו ומשם האיציל לרקיע שנ׳ ויהי רקיע ויהי מבדיל שיבדיל בין אור שמימי
ובין הנבדרים ובין הגופים והוא מקום ולהשיג השגת הבינונים ״ ואחרכך האריך ה
והולך ביצירת הגופים עד שאמרו ובתו׳ בעשרה מאמרות נברא העולם · ומזה דבר
כולם שבאו בה״י · ועוד דברא׳ י׳ מאמרות הם מעלות ומעלות ונבדרות שהם למעלה
וכולם מסיבה העליונה ״ ואילו הן א׳ ב׳ כסא ג׳ חיות ד׳ אופנים ד׳ כרובים ה׳ שרפים ו׳
אראלים ז׳ [illegible] ח׳ [illegible] ט׳ מלאכים י׳ אישים ודמו [illegible] הי״וד על כן [illegible] שהעולם
שהעליונים נברא ביו״ד ד״א בי׳ מאמרות הם כנגד ד׳ [illegible] גלגלים וד׳ [illegible] יסודות
אש ומים עם רוח אפר והם נחשבים לשני גלגלים · האש והרוח גלגל אחד שימולין להיות
אחד תמיד אע״פ שכל אחד יש לו יסוד בפני עצמו ולא יכולין לסבול זה את זה [illegible]
אויר חם · וכן עפר ומים יתערבו יחד ומעשה רפש וטיט וכן היה תחילת בריאתו עד
שהפריש ביניהם · שנ׳ יקוו המים אל מקום אחד הרי ט׳ גלגלים [illegible] ז׳ וז׳ [illegible] הרי
ט׳ ומנהיג אחד לכל ״ העשירי הוא קודש ״ וה״י מעידה על כבוד יחודו ודקות המחשבה
ופנימותו שאין הלב יכול לחשוב ולא המחשבה יכולה לסבול ולא לדמות כי ימצא [illegible]
מחשבה · [illegible] אלוהי [illegible] הרי לך ה״י נכתב [illegible] בנקודה בלא אורך ושטח ורוחב
ושני כי כשר קטן יכתבם כי כל דבר שיש לו רוחב ושטח ועומק יש לו [illegible] אע״פ
כלי אחר [illegible] יש לו · אלא עיקר העולם ושורשו היא הנקודה [illegible]
[illegible] נשטח ונתארך [illegible] הכל והיו״ד שהיא הנקודה מעידה על דומה דקה ש
שיצריך אדם לחשוב ביריעת הבורא שכל זמן שידמה הוא לשום דבר [illegible] לא
תעשה [illegible] כי הכל נגלם ונגבל בגלומים [illegible] כמו שאמ׳ הנביא ולא ברוח ״ ולא
ברעש ״ ולא באש ״ ה׳ השם שהיה [illegible] ומחשב על כל דבר רחב וחזק ולא כן [illegible]
אלא גיה מחשב על דומה דקה [illegible] ולא פני [illegible] כי נגלה לו כבוד הש׳ ודומה
דקה לשון מחשבה דקה ומן הדקה רוחנית ודקה בלי [illegible] על כן בחר ביו״ד לכבוד
שמו · ועוד היו״ד היא [illegible] באותיות ומיא מורה על דקות [illegible] שהוא [illegible]
שורש ומקום לכל והוא הכל · והוא רוח הקודש ובמה כמו שורש האילן שיש בו ד
דבר רק שאינו נראה שורשו נפרש האילן ״ והנה [illegible] יו״ד ואחר יו״ד [illegible] ו
ומתפרע [illegible] וה״י דורם להלך להורות שהיא תחילת הכבוד שלא יוכל א

אדם להשיג לכבוד מלכות שמים אם לא בהיותו הלב המחשבה ופיו לדבר
כבודה כמו שנאמר אלהיך ועוד שהיא אומנת והכל סובל עליונים ותחתונים ועוד רמז ב
שהספירה התחתונים שהיא מלכות אע״פ שהיא מתוג ומקולם בסדר הספירות שהיא תלויה
בי עילת העילות והרוצה אלין כמו שאמר כ״ת הרוצה ליו״ד אחר ה״א שהוא מקום ושור
ופיון רוח הקודש חיצון לה רוח הוגה ופועלת ומורת המחשבה ומגדת מה בלב הפוש
והיא ה״א שלשון ה״א בגמן היא ופועלת כדברים לעיל שהיא רוחנית ומלה שליוה גם
היו״ד היא כלל כל המחשבות ושורש לכל היא ואמצעו הספירות היא ומורה הא ועד יו״ד
ואלו הן כתר חכמה ובינה חסד גבורה ותפארת נצח הוד יסוד ומלכות ומשוש הכא דם
דספירה העשירית שוה ומלכות ולעיל בתמוד ראשון פי׳ ומוא טבק עם העשירית הפי׳
שבינה ולעיל בשאילות ראשונות ומשוש כי העשירית נראית רק אז המאורות ויסוד
באומינו ומבק כנגדו וכן ומשוש שג׳ מורה על מלכות שהיא ראשונה לכל האותיות כי
היאך תהיה היו״ד ראשונה והיא עשר י״ל כשתחשוב בהיפוך ותהיה מן היו״ד עד הא׳ אחד
תהיה היו״ד ראשונה כנ״ל וכמ״ש ויעבור מלכם לפניהם וה׳ בראשם והמלך הזה אין לו סגר
שאינו ומסגר במעלותיו המעולות והמלך שהזכרנו הוא יסוד עולם שנ׳ וצדיק יסוד עולם
ל׳ לשון — ודעת דומה לבית שיש לו פתח פתוח והיא נקראת בי״ת כמו בי״ת והבית עומד על יסודו
ואחר שנבנה על הבית על כן נקראת יסוד ויסוד הבית הוא הגשר העומד לפני הבית
וגומל חסדים לעניים כי כן דומה הגימ״ל שהוא העומד לפני הבית ונקרא ולשון גומל דו
ולכן נקראת הגומל ה״ד ש׳ הוד הבית — חסדים ונוטה לעני כל הגומל חסד ינטה את ידו א ומתגנזו להסתיר והדלת שומרת כ
כבודה כאדם ומנוחה שעומד כפוף ועל כן נקראת הגימל (הדלת) הו״ד כי הגומל ימשוך ואינו
פורענות על כן הר׳ הו״ד נוטה והה״א שנקראת מחשבה בלבד כנשיאה בלא עמל והיא
כנגד התפארה ומחשבת לב המלך הגומל חסד לגוזריו וכן צורתה של ה׳ נקודה תלויה בה ו
מחשבה בלם וזהו תפארת האדם שיכול להסתיר ומחשבותיו בלבו ועל כן נקראת הה״א
תפארת והו״ו שורדת זקופה כמו גבור שכל המתגבר על יצרו וגומל חסד כמו גבור
ומי שעושה אינו נוטר איבה כמו שאמ׳ רז״ל איזהו גבור הכובש את יצרו על כן נקרא הו״ו ו
גבורה זה גבורה שנגמלות חסד לרעים ולטובים וחסד כנגד זיי״ן העומדת כאדם המא ה
לימין ולשמאל כדי לגמול חסד כי כן צורת זיי״ן יש לה פנים לימין ולשמאל והיא כנגד שפירשתי ו
והחי״ת כנגד הבינה כי הבינה לעולה ומאלו המורדות הטובות שהרי אדם שיש בו בינה
הוא מתנהג בהם וכן ומינו צורת ה החי״ת פתוח כלפי מטה ומגיד שהבינה פותח פתח לחכמה
להתנהג בו דרות תרומיות והבינה יש לה שורש והיא החכמה של מי חכם ומבין אלה כלו ומי
הוא בעל חכמה יבין כלו יקנה בינה והחכ׳ יקבל חכמתו מן הכתר עליון על כן הט׳ פתוחה כלפי
ומעלה כך הלב פתוח פתח כנגד הרוח המשכנס את הכל וכן החכמה יש לה ומחייא והוא
בדקות המחשבה וכן היו״ד למעלה מורה היא דקה מאד ומיד שאין לדה למעלה מ
היותה וכל אלו נקראות כתר שהוא לשון כלל על כן נקראת כתר כלל בלשון כולל ואין ס

המחשבה יכולה לעלות יותר כי אם להכתר באותו כגלל ידוע · ואז נקרא ואלף · ולכן
ראוי לדבר שאחר היו"ד שהיא עשירית וכולל · עשיריה כולה שהוא משותף ואלף י"א כמו
ועוד שעבר אין תוכל לחשוב ולא למעלה תבנה כי לא תוכל לצאת ממנו ·· ואין זה
כמו ומלכות לגאולתו בפרט. בפרטים · ואם יאמר הפרטים נראה כאילו קיים שכתו ו
לכן ונה יו"ד שהיא מפני כוללת כל הפרטים והכלל ·· והה"א פירשנו כבר כי היא רוחני
ותיקון המילה ובה נבראו כל הנבראים בעלי חיים · שהיא הה' תיכונה לרוח הקודש ונשם כ
שרוח הקודש שורש של הרוח ויסודה ·· כן הרוח יסוד הגוף ושורשו ומורגש כשורש
האילן הנראה אבל לא נודע מקומו הדק והרכן ינקדתו ·· וכן רוח האדם נודע כי מורגש
אבל לא נודע מקומו ·· ועל הה"א שניה ליו"ד כי הרוח כלי שיני לפעולתו כי היא תיכונה
לרוח הקודש ומיצויה במחשבה ומחייב של ותבא בהם הרוח והוא כלי הפעולה של וברוח פיו
כל צבאם בין לרעה ובין לטובה · לרעה של וברוח שפתיו ימית רשע · לטובה של ואת רוחי אתן
אתן בקרבכם והרב כיונתה בזה ·· והה"א ועוד יתורתה ומורה שהיא כלי שני שהרי דומה כאילו
נקודה תלויה בה שהיא תיכונה ונקודה העומדת היא הדקה והנקודה דומה ליו"ד שהיא
פנימית והה"א שנייה לה והנקודה מורה על המחשבה הפנימית היותית ורוח הקודש
·· והוי"ו יותר גסה ותיכונה לה"א ונקבנית ומעט בדיבוק שפתים ומגדת שהגוף שיני לרוח
והוא כלי לקבל הרוח וכנשמה ומורנו כבר כי תחלת בריאתו טרם יבא בו הרוח והוא כגולם ואינו
נעה שלם · על כן אינה נקרא כגוף כי אם מעט ואין לה צורה כי אם כגולם בעולם כזה
ו' אלא הבורא יתברך בחר בה לפני שהוא מראה בעולתו שהגוף שיני לרוח והוא נגזר מ שלם
בהכנס בו הרוח ·· ועוד הנה הוי"ו מורה אצילות הנה הנושא ומעלתו שהרי היא עבה לה
למעלה ונמשכת עד שהיא מתמעטת והולכת ·· כי כן אצילות הנה מעלה מעלה ומדרגה ה
למדריגה ומסיבה למסיבה וממיצאות למציאות עד שמגיע והולך למציאת האדם שהוא
ותש כח כך הן עבה למעלה וחדה ולמטה דקה דקה וחלושה ·· ועוד הוי"ו מצורי שהיא ר
רוחנית מאשר היא מחוברת לאות אחרת כמו כן אילו או בו לו ומורא בה וכן דוד מלך
ישר' כאשר רצה לדעת ידיעת הבורא ולדעת מה בחר ביהו"ה התחיל לחשב אחר
כל האותיות ואמר שהיא רוחניות הן אות המזמור באות אחרונה את ה' בכל עת ומיצ
הה"א רוחנית כמו הבינו אליו ונהרו ·· והיו"ד מיצא רוחני כמו יראו את ה' כל קדושיו אבל
הוי"ו מיצא גשמית על כן היה מתיירא ולא הזכיר אותה במזמור והיה מתעסק בה יו
יותר משאר שאות שלכן אמר בזמירות הלולה טוה מצורי לפי שאותם אותיות ר
רוחני' כן יותר וכן הוי"ו וה"א עשאה רוחנית על ידי הרחק ועשה בסוף המזמור אות ולא
יאשמו כל החוסי' בו · וראייה לדבר שלא יאמר אותו מפני שלא כדי לעשות אותה רוחנית שר
שהרי הם יותר על אלפא ביתא והה"א האחרונה כדי לתקן נ' החיות · יהו"ה יהו"ה יהו"ה
ועוד נבראות אחת משה שלש יהו"ה והה"א מפסיק והוא סוד נשלם שלא יגלו אותם כי
אם לפרושי' · ועוד הה"א ראשונה וה"א אחרונה מורי' כי הבור' ראשון ואחרון מעלה ומטה.

בהא עליונה והא תחתונה · והיאך למטה ומזרח ומערב וצפון ודרום ומדריך יסוד שלם הרי
הה"א וכן ד׳ רוחות למעלה וכח האומנות שבכל תלויבו הרי הה"א כמו שאמרנו הבין
והמשכת המציאות כעתים היא הוי המושכה ונתונה בין שני ההין והיו"ד לשונה לכל
כאשר פי׳ לעיל ·· והמזכיר את השם יכוין את לבו לי׳ ספירות שהוא הכל והכל בו והנה פי׳
היו"ד שהיא ראש לספירות והיא סוף לספירה · והיא ומחלוקת באל"ף בקריאת השם שהרי
נכתב ביו"ה ונקרא באד"נ במקום היו"ד נקרא האל"ף · והאל"ף ראשונה לכל המספר והיו"ד סוף
לכל המספר · ואם תחשב ממנו ולמעלה תמצא העשירי קדש · וכן ולמעלה למטה הראשון
קדש כי האל"ף עשירי ליוד ועתה תמצא שהראשון קדש והאחרון קדש ורוח שהוא ראשון
והוא אחרון ·· וזהו סוד הבכור והמעשר והנה הה"א כאומנות החשבון ומבת יו"ד הוויתו שר
שהכוונה ראשון ואחרון ואמצעי · והה"א ומחולק בקריאת השם כד׳ כאשר היו"ד ומחולק בשם
באל"ף · רוח לד׳ רוחות שהוא ימין ושמאל פנים ואחור · והוא עליון וסוף הכל הרי הה"א
והדלת כמקומו · וזהו סוד ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים לה׳ כלומר לשם ...
והוי"ו בשם הנכתב רוח לו׳ קצוות מעלה ומטה ימין ושמאל פנים ואחור ·· ובמקום הוי"ו
רוח לנ׳ שערי בינה שאלו ו׳ קצוות נבראו כן כי כל העולם נבראו בנ׳ שערי בינה ורוח לסוד
וקדשתם את שנת החמשים שנה ·· והיו"ד אחרונה הנקרא במקום הה"א של שם הנכתב ונכר
כי שבה"א אומנות רוח שהוא הווה לכל שנה שחוץ מהוה אומנות הוא תדיר והוא וקיים
והוה כל שנה ·· והיו"ד הנקראת במקום הה"א לומר כשם שהוא עומד כן יהיה בהוויתו בכח
ובקדושתו וכבר פי׳ הטעם היו"ד של כן אד"ני אימור השביעית שהוא עליון לו׳ קצוות · וכן
השם של ד׳ אותיות בחשבון ומרומז עולה למנין דב"ו וכן עולה בגי׳ ע"ב הכסא והוא מקום
לומר שהוא סובל הכל · וכן עולה כבוד לומר שהוא סובל הכל וכן ורמזנו לע"ב שמות של אותיות
הכוחות המשוכות לי"ב קצוות שהם בעולם העגול לפי ראות השכל כנודע כי י"ב קצוות הם
לעולם כי כן משפט כל העגול הבא לחתלם ג׳ זויות שיהיה האחד רואה פני חבירו וצריך לעשות
י"ב ואם תעשהו מרובע אין האחד רואה פני חבירו ויעבור עקום הקשת המסבב וכן אם
תעשהו ו׳ או ח׳ ויותר מי"ב לא יתערך וזה שאין הקשת מספיק בזה ·· ועתה עשה לך כאילו
תתערך לחת עמוד בכל קצוות הרי לך י"ב עמודים הרי לך שם בן י"ב זה יהו"ה ולך יהו"ה
ולך יהו"ה ימלוך ולעולם ועד שסודו של הכסא סובל הכל שהם ומדריך יסוד עולם ואין לך שעור
שאין ו׳ קצוות הם ווי עמודים ויש לך ו׳ פנים לכל עמוד והעמודים הם י"ב פנים ו׳ הם
ע"ב וכולם כוחות הם ועל זה נאמר ומתחת זרועות עולם שכל לשון זרוע הוא כח הרי לך
יהו"ה מתהפך ומתגלגל לע"ב והע"ב כולם משולשים על שם ההויות המשולשות כמו היה
היה יהיה הוה והשם יהו"ה עבר הוה ועתיד כמו שנאמר ... ומתפשטים לימין ולשמאל והשאר
כמו זרועות והן הן כוחות כמו שאמרו ·· וע"ב משולשים יעלו למנין רי"ו וזהו כמנין
ארי"ה ועל כן נקרא אריה שם אריה שאג מי לא ירא אריה נקרא השם על שם הכח
. אשר אין תכלית לגבורה ועל כל הגבורה קראה אריה והוא נקרא כת"ר עליון הנא

העילה באין סוף אין לדרוש ולחקור בה ועליה נאמר במופלא ממך אל תדרוש ·· חכמה
כח בינה וחכמה לומר שעליון ית' הוא עילת העילות · ומוציא דבר ממנו ומן הכח אל פועל
והוא דבר שמעלו כבוד אחד נברא מי עד הבינה לא שם פעולה ואמר קדם בתחילת יומר ב
טוב יותר כבוד יותר ומשם נחלקים ·· והכבוד היא הבינה שיש לה ל"ב שערים גדולים
כמנין כבוד והוא האמור בספר יצירה בל"ב נתיבות ואחר כך נבראו אלהים כי עד הבינה
לא היו שם פעולה כי החכמה לא נמצא בלעדי עילת העילות והיא לא נמצא זולתה
ובכח החכמה היו כל ההוויות ולא יצאו לפעולה עד התשובה היא הבינה על כי משם
יסוד העשורות ושם ישובו ועל כן נקראת תשובה · והתשובה על ידי התבוננות סדר ה
ההוויות שהיו בכח והוציאם לפועל · וזהו אלהים הבקין דרגא וזו אז ראה ויספרה וגו' כ
ובכל מקום שתמצא אלהים ·· ארץ זהו כשהוא פועל בבינה והוא נקרא בדברי רבותינו ז
יומר בראשית וכן אמר הכתוב בראשית אלהים רומז לומר ... אלהים ברא שמים
וארץ על ידי ראשית זהו עילת העילות שברא ולא נאמר על זה הכבוד לשון יצירה וג
וכן ... לא ... ואכן יתכן בו לשון בריאה שהוא יותר לשון דק ופנימי ·· ואלה
השלש ספירות נעשות כמין סגולה ... העליונית היא הכתר העליון היא העילה ה
המתעלה על הכל במין תפלה והוא כמו המוח והשתים של מטה הם כמו שני עינים חסד
גבורה תפארת חסד הרחמים של מטה והיא לבנה כשלג או כמים והיא מדת אברהם
שנ' וחסד לאברהם ·· גבורה היא מדת הדין של מעלה זהו האש הגדולה והיא האש הא
האוכלת על החוט ... ונקראת אש אוכלה אש ונקרא פחד יצחק כי הוא
לדחק והטעם על העקידה וזהו שאז"ל ... ומה אמר ... ואור ה
ומתעלות ... כל בריא · ... הורים חסד לפי שהן לבנות · ... רוח למדת רחמים
והפך יין ·· ומה' בספר יצירה אחת רוח אלהים חיים קרא רוח אלהים החכמה שהיא רוח
התשובה וקיומא ·· והחכמה נקראת גם כן רוח הקודש ולא נזכר בספר יצירה כתר ...
עליון כלל כמו שאמרנו שאין לדרוש בה ומה היא ואין יכול לומר אם היא אש או רוח ·
או מים והיא תנד כולל הכל ·· וקרא הבינה רוח ומרוח כי גם היא רוח באחרות · וקרא החסד
מים ומרוח כלול מיתמאות מן הרוח וקראה בשם מים והטעם שכתבנו ·· וקרא הגבורה
אש ... ומן המים והגבורה היא מדת הדין על כן דומה לאש · ויעקב אבינו לא
רצה לדחות לא מדת הדין ולא מדת חסד שהיא רחמים ולקח התפארת שהיא מדת
אמצעית לא דין ולא רחמים והוא אמת והיא באמצע בין דין לרחמים כנגד הלב · כי
שתים הראשונות שהזכרנו הם כנגד הזרועות ·· חכמה כנגד ימין וגבורה כנגד שמאל
והיא מדת הדין והיא כנגד ... של ... תפתח הרעה ואמר רבותי ... ו
ואחרונים בשמאל כי ... אדום ... קומים כנגד מדת הדין ומראה שלה אדום
ואמר לפי דין ומראה האודם יש שיתבעה ומנו שחור על כן נבראת אפילה בדברי רבו'
רבותינו ·· והחסד היא לבנה וכן דרשו חכמים ועל כן נבראו מים ולכך סמי' כשלג ... וא

ואלה השתים החכמה והגבורה הם הנותנים ונקראים זרועות עולם כי הם כנגד ב
הזרועות וזהו שאמ' הכתו' מעונה אלהי קדם התשובה שקרויה עולם ומתחת
זרועות עולם היא החכמה והגבורה והתפארת היא מדת יעקב אבינו שנ' תתן אמת
ליעקב ונקראת אמת והיא באמצע כנגד הלב ומראה שלה ממוצע לא לבן ולא אדום
אלא ירוק ונקראת כסא הכבוד וזהו שאמ' צורת אבינו חקוקה בכסא הכבוד הרי אילו
גספירות הן כמין סגולה וזהו שאמרו רז"ל האבות הן הן המרכבה וגם דוד נקרא אחד
אחת מן הספירות והיא מדת מלכות כי כסא של ג' רגלים אינו כלכך קיים על כן לקח
דוד מידה אחת ומכן נעשה הכסא של ד' רגלים ועל כן אמר רגלי עמדה במישור ומה
ומישור היא מלכות שצריך להנהיגו במישור ולא אמר רגלי כי הוא לא היה יכול לקחת
יותר כי רוב הכסא בג' רגלים כי רגל שעמדה במישור היא מלכות נצח והוד כנגד
ה שוקיים הוד כנגד דין והיא לשמאל ומדבקת מגבורה שט וישמע שם את הוד הזה
ונקראת בעלי קבלה עוד נצח כנגד החסד שהיא לחוצים יסוד כנגד ברית ומילה
ומלכות היא נקראת עטרה גם שכינה גם מטטרון ומשמשת כציצוק ההוד והם ד
זרועים לה והיסוד גם היא מדה ממוצעת כאלה שלמעלה לכינה ומשמאל כמם
ששכינה למעלה כך שכינה למטה העליונה היא דנה את העליונים ואת התחתונים
ביום הדין הגדול היא גוזרת כל ענייני עולם השפל ואת השכינה שלמטה היא גוזר ת
משפט ומעשה הטובה ביום והרעה בלילה כי בלילה עבודת הדין מהלך י' ספירות
וי' מדות כבוד כלומ' הוויות אך כל חדקתו תלוית זו בזה ועילת העילות כ
כולל הכל והכל ממנו יתברך אך כל זה שאנו מזכירין חיים והקיום לאלהים חיים ומזכירי
וזכור חיים למעלה בתפלה בא"י מ"ג אלהי אברהם כי ברוך מין ברכה מים עניינים לשון
המשכה כלומ' ממך מעילת העילות עתה מקור חיים שהוא תשובה וממנו עד אמא
שהוא חסד ועתה נקראת הבינה אלהי אברהם כלומ' החסד שלה' ובו' כשהוא משתמש
בחסד שהוא בדין והוא מאיר אמילותו על אותה המדה וכן אלהי יצחק היא הג
הגבורה וכן אלהי יעקב היא התפארת והיא אמת והיא המרכבה ושמעתי שמוסיפ
על י' הספירות ספירה אחת כמין כוס ואומרים אחד שהוא עשר כחשבונם יש להם בוכ
בהבנה ועל אומרים בראש כתר עליון יש דבר נעלם לאין סוף והיא עילת העילות ואל
באין פירוד של הכתר לאותו דבר הנעלם ועל כן אין נספר ספירה עשר ולא תשע כי אומר
ב להם נמנין העשר הכתר העליון שהוא נכלל המעשר עשר ולא אחת עשרה להוי
להויא ומנינין העשר הדבר הנעלם בראש הכתר שאין לו ראש וסוף על כן אי
אינו בחשבון ולא בזה והנה עשר הספירות נעשית מנין האדם כי האדם מעין דוג
דוגמא של מעלה זהו שנאמרנו במאמרנו כמו שהאדם הכל יונק ומתרבה מן המוח
מורך לשדרה ומתפשט לכאן ולכאן בכח כל הכוחות יונקות ומדבקות כנגד הי' מעלו ת
העילות וממנו המשכה לכל הכחות מיונקות והעילות בו קיום יה וינו כן סוף הלולב.

שהוא כנגד הסדרה והאחרון. כנגד הלב שהוא התפארת ״ וכוונתינו להמשיך כח
העליונות אל ירידת ישראל לא אל הדין אלא אל הרחמים על כן אומרים לעולם אין לו ו
שיעור כמו שנ׳ בספר יצירה ותכליתם אין להם קץ כי ידוע כי כמי המשוות האבות וכו׳
ויאותו יד והרכבות העליות של מטה פנים לדין כשהוא ותפשט אליו שואל ופנים לו
לרחמים אליו יורד וכו שאומרים עומד ובכסא הדין ויושב על כסא רחמים כמו תאמינו כחך
לידי הרחמים ׳ חסד סוד הרחמים ״ גבורה אחרת ושייכא לעיל
אחר ומתחת זרועות עולם היא החכמה והגבורה והתפארת היא אורידת אות שנא׳
תתן אמת ליעקב והיא נבראת כסא כי אותיות אמת כוללת כל האלפא ביתא. אלף מראש
ומ״ם באמצע ותי״ו בסוף וכן הכסא וכמו שהכסא עומד בחודך גם כל אותיות אמת
שכל אותות אמת יש להם ב׳ רגלים מה שאין כן בשקר על כן אמרו שקר אין לו רגלים
ואותיות שלו נרחים יעד סוף האלף ביתא וכן ליעקב אמת שנקרא כסא הכבוד ע״כ אמר
צורת יעקב חקוקה בכסא הכבוד ״ נמה הוד יסוד נודע לנו על פי קבלה כי האבות
הן המרכבה הנושאות הכסא הן ד׳ חיות הקודש ואם כן חסר לנו אחד והם והוא דוד כי
הוא רגל רביעי לכסא על כן אומרים ותן דוד מעמין אותם ונוה על אומרנו אלהי אבינו
אברהם אלהי אבינו יצחק אלהי יעקב ואלהי דוד אבינו נקרא דוד כמו כן ומשם נקרא נצח
כלומר הקיים ומנצח הכל והנה גם דוד ומנצח מנחמות שר שלום ״ והנצח שמא
בן דוד א׳ ידבר הוד והדר ומשם ויתן עליו הוד והדר ומלכות וגומר
יגלה שערי הורה וסוד כל אותיות שהוא יסוד לכל הכבוד ומזה תשוב מלכות השם
ומלכות ישראל לירושלים ותשוב התורה ליושנה כמו שנ׳ והיה ה׳ למלך על כל הארץ וגו׳
ומה כוונתינו לבאר הדברים כדי להעמיד האדם על צורת השכל כמו שנ׳ נעשה א
האדם בצלמנו דמות הדין שהדין הנטוע באדם והיסוד שהוא דין בשם תפארת ״ כיצד
כיצד ראש האדם עשה כנגד כתר העליון והוא פאר וכבוד לכל הגוף ועל זה אמר הכתוב
ראשו כתם פז ׳ ומוחו של אדם והוא כנגד [בוחן] החכמה שהוא בעיקרית לכל התכונות שנא׳
חכו ממתקים ׳ כמו שהלשון כולל הכל בדבריו כך הבינה מוציאה כל כוחות לאור והשגתם
כולו מחמדים כלומר שהלשון כולל הכל בדברין כמו הבינה שמוציאה כל הכוחות בזמן
בשמע ביאה ומוחה ושיבת הגוף כנגד התפארת והוא כח והידוק לכל הגוף ״ ועל
זאת המורה אוי׳ משה עה׳ אלהי הרוחות לכל ״ הזרועות כנגד חסד והחסד הוא
ימין והגבורה הוא שמאל החסד הוא הרחמים והגבורה היא הדין ״ רגליו כנגד יכין
נצח והוד הנצח כימין והוד כשמאל יסוד כנגד הברית והוא באמצע ובסוגיה ו
אחר השלמות הבניין הגוף שלם וראה עוד ומלכות קיימת בנשיאות ואז שהיא שתי
מ רשויות יש ולא עוד אלא לכו בת זוג האדם המיוחדת לו והחזותת ל׳ בכל עת ביחוד ר
שלם בלי פרוד כלומר גם האדם ועליו אז הכתוב ואומר יה׳ אל לכו וגם נקרא נפש
שוא ויתה במנוך הלא אותנו כי החכמה והבינה הם הנשמה ובני כן לאחר יורש יה׳.

פי' נפש זאת המידה היא היא הרצון שעל ידה מתגלה רצון העליון ומתא
לפועל וגם נקרא בית המפואר שזו ובית תפארתי אפאר ונקרא כמו כן שהוא בית המפואר ת
והיא גם נקראת אני שהוא עושה כל מיני ירושלים ובחינתן של מעלה הוא ענין היא ת
תפארת היא ענין הכחות שהם יותר נפלאות ומהודרות·· ואומר לך מושל שמי ספירות
שהם י' מהות בלי פירוד כי גם כאשכול שכל הענבים ועלים וענבים וחגים הם כשורה
אחת וכל אחת ומתברך ומתגדל משורש אחד כן הי' ספירות שהזכרנו שורש אחד ומקור
ומתברכות וכל מידה ומידה מקבלת ממה שלמעלה הימנה ולכך היא מדומה שלמה
עם הענין אשכול הכופר דודי לי בכרמי וגו' ואת לו דימות מקום שהם אחדות בלי פירוד
כי' ולמה מימה הכה לעשות המנורה ירכה קנה גביעיה כפתוריה ופרחיה ממנה יהיו
הכל מקשה אחת·· רמז לי' ספירות שהם נאחדות ומחוברות בלי פירוד כי ג' הראשונות
אין ולא משיג הדעת אותם וגם נשואה לשמנה וז' קנים רמז לז' ספירות ושמן מאור
ואור ותפלה רמז לג' ספירות ונר אורנו שהם נשואה לספירות · והמנורה רמז
לתפארת לכך היית נתונה לימין · למדנו שהיכל הקודש בספר יצירה הוא ה
הכתר והוא ראש לספירות העליונות ותחתונות שפע לכולם כן תפארת ראש לתחתונות
שהם תחילת היישוב והתבאר נקראות אם כשורק הוא משפיע היישוב טוב שהכתר
נקרא אם בחולם ולרמוז בו כי אם נשורק אובחולם כמו בחוט השדרה · עוד הדבר נרא
נרמז בשמם שמורה יותר נור ובשר וגיד וכלה השדרה כי רק הכתר שממנו הכל וה
יורד נפלאים ומהודרים·· סוד פונה הסוכה רמז לחכמה והחכמה בית נתיבות רל'
בית לכל הספירות שהיא מספקת הכל וסוד עטרת היא עטרת ה'
שהיא עטורה ממלו רל ·· כי הע' עטורה לה' ועל הע' מה' ספירה קטנה ובכל יום
חג רמז לאחד מן הספירות של יום והם מקריבים ע' קרבנות פרים כנגד כמות הא
המוזמנים על אומות ובז' של פסח לא כמו עטרת היא כי יציאת מצרים הייתה ה
בנ' מדות ה' וע' כמו שפירשנו ומטעם חמץ התם עיקר ועל כן אין קרבן משתנה
בפסח כמו שמשתנה בסוכות·· ומה שאדם חייב לאכול מצה ולא חמץ רמז למידת
הדין שהיא חמוצה וקשה ומצה רמז למידת הרחמים ובעבור יציאת מצרים היה
פי"א הייתה בנ' מדות שמידת הת' נתן כח בנו להיטיב האוהבים ולהשפיל השונאים ונלכד
המצרים בנטיעות ואסור לאכול חמץ לומר מכל הימות בנו כי שעל הת שהיא מדת
הרחמים כענין המצה שהיא חמוצה וקשה וחס כל שישנו באכילת מצה ישנו באב
באכילת חמץ · וזהו סוד אכילת מצה ואיסור אכילת חמץ בפסח·· וענין שבועות
כענין שמיני של פסח וה' ולע' ·· וענין קרבן ראש השנה רמז לע' שהיא כח הלבנה
כאשר ביארנו וראייה ... שתהא הע' לה' לא רומה ע' לה'
חורה עם לבנה וכוונה לרמוז בזה של המעיינות המושכות ומתחברות אל יסוד הע'

העולם לחכמה ברוידין כלול היסוד והשפיע לנו ותיקנו ברכות האמיתיות שלי״ח
ברכות כגון אתה חונן וכל האמיתיות כוונתן לה׳ ליום אבל בלילה לתשו שהוא הבינה
וראשי חדשים לתשו אפי ביום ובלילה שירה עמדי בה׳ רוח לבינה כי ק׳ וי׳ רוח ז׳ לבינה
וכן תחנות לילה אקום להודות לך על משפטי צ׳ משפטים וירדת הדין רפה וירדת ה
הדין הגדול שהיא הבינה ״ ומן המפרש דברכות ראשונות ואחרונות של י״ח ברכות
וקי׳ ימי תשובה בין ביום ובין בלילה לתשובה אבל כל חתימות שבעולם צריך שיכלול
כל הי׳ ספירות וכל הברכות שאין להם חתימה כגון בורא פרי הגפן והמוציא ובורא
ונמצא בהם כאו כן לתשובה אבל כל ברכה שתחילתה ופותח ברכה תחילתה לתשובה
ופותח לי׳ ספירות ״ ושמעתי מהר״ם שליט״א יכוון לה׳ חון אי׳ ימי תשובה שאבון
לתשו וחתימות הברכות לי׳ ספירות ומשאומר ברכות בא״י ״ מה׳ אקבן בא״
ית׳ אלהי לתשו אקבו לנו ונקראות עולם על ן קיתת כי הוא מעשר ו׳ קינות
בריתן סיבת הסיבות והמשכה השפע עליו ״ ונה שאו׳ מי הקינות ג׳
מקום הינין ר״ל וגו׳ ופי׳ מעך הינין וראיתי על זה וראית הדשת מצגן י׳
ר״ל מתן הבכור אשר שם הבכור והענין ההוא והבכור ההוא כמו לו הל
הל מענין אחר ונה שהוא זכור י״ד ושמור ל׳ הוא ה׳ ואלה אמרו רבו׳ ב׳
ונגע לקריאת שבת מילה כאי כלה ונתבאר מן הפסוק שבת היא הרי
נ׳ כל שומר שבת מחללו הרי ז׳ ונקבות מע׳ רבו׳ ונה שאו מי הקינות׳
ולנו אנו מברכין חתם באות ברית קודש כי שדי חותמו של הקב״ה וכו׳
ושראשו אדם ודמעו וזקנו לעשה צורת רוגנית שדי ואורות שא
שאין להם נילה יהיה להם שדו ושדי הוא יסוד עולם ועל כי התקרבו ל׳
לנו והורו כירה הדין שודד כי שור מיצרי יבין ד׳ יצריך ואומר מי מיני
מענח מעבות הכוכבים ואון כי אברהם היה ואמור שלו אלד ואור לו
אני אל שדי פרה ורבה וה׳ יד׳ נפ׳ מתי׳ ״ יצריך אתה לידע בי אדם   עברא׳
וחוה כשנבראו בקומתן וכראשם וכיני באותם נבראו כי לא היה סיבה
אחר כשאר מני אדם כי מכח עליון נבראו ועל ימינו כ׳ וירדו ז׳ דין
ותמניותי והבל וב׳ תאומותיו ואדם וחוה הרי ז׳ ובריאת אדם וחוה ולא׳
ולידת קין והבל וב׳ תאומות מכח עליון נבראו יחד טינא אדם וחוה
והיו כנגד ז׳ ספירות כי מכחם עינרו כנגד זכה המנורה היו נראים
כידעה המנורה אחד כי כדשה היתה כו שבע תולדות ואלה אדם
וחוה קין והבל ותאומותיו מן הספירות שהזכרנו והכל עיקר אחד
בלי פירוד ועל כן לא נאמרו זה כדה כי היו כולם כאחד בלי פירוד
כאדם וחוה שהם כאחד כדין פרינופין כי היו כולם מאוחד בלי

והמדין ייגן שהעולם העליון הוא עדן ויתרוחחים ליצירים עורים ׳׳ והגן שהוא
רומז לאמצעי וקדוש השפע נפשות הבינוניות ׳׳ ועולם השפל שהוא לגופים ועיקרים ובב
ונבדלים וכן המלאכות כולם נבראו בג׳ עליון ואמצעי ושפל כולם נבראים לשון רבים.
פי׳ בנשמות הי׳ נאורות בלא יגיעה ועמל ולא כשאר אורות שא״ע שיש אורות רחניות אין
כהן ומילה שלימה ובלשון יהיו כי אם בה׳ כלבד והי׳ ומשמע כמו יהי כמו הא לכם זרע
זהו שאמ׳ הכתו׳ יהי אור יהי רקיע וכן הי׳ שהוא בראיות נשמות כלבד ׳׳ וכתי׳ וברוחמו
כל צבאם וכשאו יהי אור אז הו אור העליון שהוא כבוד נברא והאציל ומעלתו ומשם הם

פירוד ואחר כך נפרדו ויצאה חוה ומטעם זה אמרו חכמים הייתה
בתי׳ לאדם הראשון אלא שיהא חבר עם חבר׳ והטעם כי אדם וחוה
ובניו ובנותיו נבראו ונעשו כאחד הכל נעשו׳ ית׳ עליון הגדול שהוא שורש
שהכל אחד׳ אבל האחרים הבאים אחריהן שנבראו בכחה אחר כחה וה
והם נפרדים ומתפרדים ומשתפשים לצאן ולבאן כעין ענפי אילן שהם כח
מתפרשות לעשות ולהרבות רצון הבורא לפרות ולרבות ומהם מתפשטות
ומפרדים כמן השורש אנה ואנה אבל לא היו ראוים לבית סיגין ואות ל
לאחד הענין וכן אין הדרכים למתדרין לכן זה כזה כי ראוי להם ל
להרחיק ולעשות פירותיה אנה ואנה כענפי אילן שהם מתפרשות׳
ומה ותוסף ללדת את אחיו את הבל שהוספה לידה ולא הוסיפה הריון
כאשר פירשנו כי אדם וחוה וקין והבל ותאומותיהן כאחד נבראו מן
מאצילות כח העליון יתברך וית׳ ועל כן נקרא קין כי הוא נברא מיצר
השמאלי שהוא יצר הרע שאיש חמס כי אם בקניין ובהנאות העולם
והבל מיצר ימין האמצעי יצר טוב מלשון כי הבל פיהם כי היה
עגר יותר רוחו ונשמתו אחר השכליות ויקר בינת מן החסד ומאותו
מידה הייתה מתקרב ומקריב קרבנו וכראות מנחת שהייתה מן
מבכירות [illegible] שהוא מיצר החסד וקין הביא מזרע מפירות הא
והמידה ההיא והשמאלית קראת למעלה דבלה [illegible] וחש כי יצר
הרע נעתן אמרו רבותינו למקום שנאו [illegible] הוא וכאמרינו ז״ל הע
הוא בית דין כי על ידיה נפרעים מן הרשעים שנ׳ היא היא המחל
המתהפכת ים מחולות תנין היא קראת בית ועליו נאמר ואנכי הא
ביתנו [illegible] ועם למה אסרה תורה חלב וכל השומנים וכל הדברים
הנאסרים מאכילה יש לדעת ולהבין כי לא נברא האדם אלא להב
להכיר בוראו והדם הוא הנפש ואף כי הבשר מתוארת הבהמיות לא

ידיך כי בהעריבי מעט לנפש כי תבין שהוא ונפש הוא מתערב עם האדם ע'
שהוא נפש נמצא כי נפש הבהמיות ונפש השכלית מתערבית וידעתם לב
ולא יוכל להשיג לדעת מרוב מפני נפש הבהמיות שבו · ועד כי תהיה נ'
נפשו מהודלת ובהדבקה אל האלהי אשר נתנה לא יוכל להשיג ומעלתה
מפני הטנופת שבה מנפש הבהמיות · וזהו החלב כי ידוע לכל שחלב מעט
מעורב בתערובה יחד כי נעשה החלב מן הדם ובהתפשט הדם יחלב תא
תאותו אשר יצירותו ובהתערבו עד אל הבשר יחזור לבוחן הראשון וידעתם
חלב · וזהו כל דברים הנאסרים מחלה שמטמטמים את חלב שלנו ומטמאים
אל תהרי ונטמאתם בם אלא ונטמיתם קרי ביה ר' והוא הנכון לפי ראות
עיניו · ואמת כי סוד הוא כי שם המיוחד על דרך הנכון המבחר
הזה ואשרי המבין סוד זה ואשרי יולדתו כי בשם זה מושכל ומובן
כל יסוד הפועל מדרך המרכבה ולמוכיחים יערב ועליו יבא ברכת ט'
טוב וזה יר' נפ' מתוך קריבל מה אל עניו · ומי כמוכה באלים יי'
מי כמוכה נאדר בקודש הכי כמוכה עולה ר"ת ל' ספירות וכן פי' מי כ'
כמוכה באלים יי' המאחד כי ספירות הרי ל' ר"ת ל' ספירות מן השכל
כי אלה ונהר הם הנירות ידעת לשון דביקות כי כלם מקריבים להיות נ'
שפעם מן מעלת המעלות ת' אל קשה מזונות של אדם יותר מגאולת
דאילו בגאולת כת' המלאך הגואל אותי מכל רע ואילו במזונות האלהים
הרועה אותי וגו' ג' מעלות בתורה בפסוק רש' ראשונה זכות אבות
האלהים אשר התהלכו וג' אבות השנית האלהים הרועה מאז עד
ת' שבת השליך המלאך הגואל אותי וכת' הנה אנכי שולח מלאך לפנ'
לפניך לשמרך מלשון התרגום משטרין וזה הע' מדרישית · ויסתר
משה פניו מהביט האלהים כדבר כבא אלין הנביאות על שה"ג כה'
בהיכל יכבהו נגד שאט מעדה קנן הבל של ויהי הבל רועה צאן
וכת' ומשה רועה צאן · ואתה צריך לדעת כי הכהנים מירת ה'
החסד והלוים מיגר הגבורה וישר' כמשמעו המירת של יעקב
ת' וכן בספר תורה עולה הכהן ראשון ולוים אחריו וישר' אחריו ל'
ולכן אמר הכהנים בעלי מומין לא יבאו כפיהם ואמ' רבותינו כשהוא
מנוקה מכל מדה רעה וכן הוא מנוקה מכל מום ועל כן מירת ה'
החסד נתנה לכהן המעלה לכפר עון כי בחסד יכפר עון ולהרבה ה'
הנפשות ולהדבק במורים כי הנפש אחרי שהוא מעדה מעון נ'
היא נדבקת במורוה ועל זה היה דרוש ומידו דרש יתר נימל עם

מפני שליליות והתמימות נגדו ולכך הוזכרו קודשו ולהרבות את כבודו כ
שנ' הדלתי לכל דבר לפתוח ראשון ולסגור ראשון וכל זה כי היא התחלת
הכל שנ' חסד עולם יבנה והוא מעלת ימין על שמאל לפיכך כשמאל
ולא בימין כפי של ברכה בימין ולא כשמאל ונשיאות כפים יהיה
בימין ונעלה מן השמאל מיעוט'' אשר לא יבא כאיש טהור
טהרתו במים ואשר יבא מאש טהרתו באש אף במי נדה יתחטא
כי היא הטהרה הגדולה מיוחדת חסד מעולות ולכן היין מלבנת עונות
ישראל שהם אדומים כנגד מדת הדין ואודם בהבדלתונות' ולכן של יום י
יהיה חטאתם כשני כשלג ילבינו ואם יאדימו כתולע כצמר יהיו כל
שיהיו מלובנים על ידי החסד שהוא לבן בהנישפו ותיו כאשר פירשנו'
ועל זה הטעם אחר כי הזהב מדריגת לבן והאדם אודם לפי חילוק
המדריגה ומעלת הכהן על הלוי בעלת ימין על השמאל'' ועוד
אח כשר בתורים פסול בבני יונה כשר בבני יונה פסול בתורים כל
כי התורים צריכין להיות גדולים ולא קטנים כי סבתם מים' ובני יונה
צריכין להיות קטנים ולא גדולים כי סיבתם אש' ומה זה הטעם א
אמרו על הלל שהיה רחמני ולא קפדן כי היה ממדת החסד ושמאי
ושמאי להפך' ומה זה הטעם אמרו חכמים ליתן מים בכוס של
ברכה שאין שליליות אלא במים ועל המים תקנו לברך ברוך שהכל
נהיה בדברו מטעם עולם חסד יבנה' על תמיהו ואל תבהלו הידע
אלוה מבלעדי ואין יצור כי ידעתי מטעם ואם לא אדע ואדע
משום שהדעת שהמחשבה והדביקות כטעם'' וידע אדם
את חוה אשתו שכל הדביקות וכל לשון ידיעה אינו הבורא הוא ה
המחשבה והדביקות שהוא משפיע טוב וחסד עליו'' ודע
שאמרו שם ונאמנו חתם באות ברית קודש צריך אתה
לידע כי אות ברית קודש היא התורה הדומה לעולם ב' אל
אלפים אשר הברית ודוגמתו וכבי אורה אל כוד משום לא
לימין זו וברית זה ברכת המילה וכו' ברית תרי"ב והמילה ת
תרי"ג על שמו של הברכה תורת אמת ומביאו א' מעין מעין ו
עשות של זה ספר ויקרא ועד א' כברכות דוכה לתורה שניתנה
בהר קולות זה הר ספירות ה' ומה הוד צריך הם שהשי"ת
ושהיה משה רבנו יכול להבל לא עלה ולא ירד ועליהם נאמר וי
ויהי אור כי לו משתדמר אותם ומשתבין כל מידה לספירה הי

הראשונות לה כמו שיכוין יבמון ג' שמות הראשון יו"ה א' השם הי
הראשון התשובה שלישית השנית ת' השלישית שהוא אל רחום וה'
וחנון ארך אפים ר"ת רב וחסד ואמת נוצר חסד לאלפים ר"ת נושא עון
ופשע וחטאה ונקה ר"ת שהוא מידת הדין רפה '' ונעם תרועה ש'
שופר וכוונת השופר הוא רמז ר"ת כי הוא מזכיר עליהו ולכך שופר
מאי' והתרועה רמז ר"ת שהוא מידת הדין רפה ותרועה כמו עוו עי
עניין יללה ומידת הגי הדין פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה שהוא
רמז ר"ת שהוא מידת הרחמים כי שתהא מידת מלוה ברחמים ''
ובן עניין המפסקת תרועה יתקעו לפניהם רמז ר"ת שהיא נו' מוליך
בדרכך ועליה נאמר והיא שעירה לאבותינו והיא השכינה איפ'
איפכה (עדיין) שאינה מאירה וביום הכפורים של יובל כבר ותוקעין פשוטה
פשוטה והעברת שופר תרועה לפי שהם למידת הרחמים והדבר ה
תרועה לפי שאי איפשר לא כי הע"כ מגוני הפעל ומיינו מפרישה
חירות כמועד המשיאים וכהקהיל העדה תוקעין לפי שהתקיעה
לרחמים וכמיסע הזכיר תרועה שהוא רמז למידת הדין '' הכב
אותיות שהם נו"ב שתיבות נקראים אבנים מקולעות אילו הכ' ס'
ספירות שהם חסד ורחמים ור"ת נקראו כתרים לאשר לנוגה להן
נידי אדם מתחת כנפיהם ר"ל על הת' כאשר כתרנו שהיא הדין לא
כפי כשר אלה כל חובה וכל זכות ועל אילו נאמר כי יש מוצא לכסף
ומקום לזהב קורין כבוד לחסד וכבר בארנו כי נגונו להן וזהב לפחד
וכבר בארנו כי נגונו אדום ונאמר ימכן החסד יורית שכל ומידת הדין
טען יושר ועל כן יותר תורה להביא פרה אדומה ואמר הכהן האום ו
ותכפר על כפרה ומשם טהרת טמאים משום מים חיים כי המים
הנרכיים כחסד הם ולמעלת מצרות הטומאה שותקים הטומאה הוא ו
מידה הטמאה כי מידת הדין קשה ונראה הטעם שאותה התורה לבח
לרחוץ הכהן מפני שאר כי עניין הטהרות נשפעה מן החסד ''
ונקרי הכהנים לבנים וכשרואה ליבנה לפניו ולפנים לחוץ לבנות:
החסד שהלבן רומז לחסד כאשר כתרנו ונאמר שאינו יורת או
אריה ונושו הוא סוד הזיות עבור כשם מידת הדין שנותו אדום ו
ולכך עברתה כרם חייבת חמיים לתת לבו נויר ומירה לפי מיני
עיניה ולכך או הה' ורו' אחד לה' וגור' אחר לעזאזל ישנן שהוא
מקנה' שמפגנו מידת הדין שלא יקטרג '' ועד משם נרמז כי

כ"ין